

Lenkey Tibor (Som) versei

Hitvallás

A Szülők, a családi háttér,
a neveltetés, a személyes példa,
részemre mindennél többet ér!

Amit láttam és megtanultam,
másoktól is tapasztaltam,
az életben naponta alkalmaztam.

A család mellett a közösség,
ami befogad és elfogad,
ha jellemző rám a tisztesség.

Az őszinteség, az egyenesség,
mindig is vezérlő elvem volt,
bármit is hozott a sok nehéz év!

A cselekedet, a szó és tett egysége,
nem csak tanultam, de tanítottam,
s ez vezetett át a nyugdíjas évekre.

A családi név, a történelmi példa,
mindig mutatta az irányt, az utat,
így velük együtt érhettem a célba!

Negyvenhárom év, tevékenységgel teli nap,
nem hiába való volt a fáradtságos munka,
mert az ember nagyon sok örömet is kap.

Vallottam és vallom a költő szavaival:
Nem elég az útra lelni, az úton menni kell.
Nem elég a jót akarni, de tenni, tenni kell!!

Som, 2010. 05.21-én 17,23

A tett

Az életben sok olyan helyzet van,
amikor válaszút elé érkezel,
melyben végül döntened kell!
Légy bátor és határozott,
ne habozz, mint sokan mások,
hanem tedd, amit tenned kell!

Som, 2020.03.10-én 7,50

Gondolatok

Az idő,
a végtelen tér,
a környező természet,
példátlan lehetőséget ad
szárnyaló fantáziánknek,
mely ma még ismeretlen dimenziókba repít!
A gondolkodó ember
képzelete határtalan,
számára csak a józan ész
szab korlátokat.
Felelősen gondolkodva
álmaiból földre száll,
tetteit megfontolva
a ráció dominál.

Som, 2015.február 08-án 8,52

Karácsony előtt

Napok választanak el a szeretet ünnepétől,
bár a régi készülődés már nem ugyanaz,
de jó volt látni az Ádvent kezdetétől,
vannak, akikre még e szép ünnep újra hat.

Régi karácsonyi napokon, éjféλι misére menet,
cipőnk alatt ropogó hó kísérte utunkat.
A templomba érve szólt a Kisdetről az üzenet,
aki leszállva közénk jött erősíteni tudatunkat.

Vedd észre gyarló ember, itt csak átutazó vagy,
megfelelően élj a lehetőségekkel,
hisz utódaid miatt felelősséged nagy,
amit bizonyítanod kell cselekedeteiddel.

A szeretet, a család ünnepére készülődve, erősítsd meg magad!
Tudjad, érezd, értsed, mit várnak el tőled
és azt fogod tenni, ami szívedből fakad,
s így mindenki csak jót hall majd felőled.

Hít, remény és szeretet kísérjen végig,
legyen részed minden földi jóban,
s erre gondolj minden nap akkor is,
ha az időd már elmúlóban!

Som, 2017.

Szüleimnek

Havas táj, szikrázó napsütés,
mindenre kiterjedő békesség.
A 65-ös úton rohanó gépkocsik,
a kis somi temetőben csend lakik.

A magas hóban tovább lépkedek,
körülöttem sok sírhalom integet.
Jó ismerős, barát, szomszéd, rokon,
Nekik már nem fáj a napi gond.

A síremlékek nevei láttán
arcok, emberek jelennek meg,
felidézve az itt töltött több
évtizednyi közös éveket.

Gyurka bácsi, Mariska néni,
Anyósom, Apósom,
Géza, Imre bácsi, Jóska,
mind itt fekszenek a sírban.

Utánuk a sorban az én szeretteim jönnek,
Édesanyám, Édesapám nyugszik itt örökre!
Eljövök hozzájuk, beszélgetni velük,
elmondani nekik, mi is lett azóta velünk.

Dolgos munkájuk, példás életük
mindig is minta volt minekünk.
Úgy éltünk, dolgoztunk, azon igyekeztünk,
hogy hozzájuk méltóak lehessünk.

Átalakult a világ, rendszerváltozás jött,
az eddig megszokotton változtatni kellett.
Nőtt a család, gyerek, majd unoka jött,
szép napok százai a sok munka mellett.

Nem volt hiába való a sok fáradság, munka,
Szüleim büszkék lehettek az utódaitokra.
Álmodok, nyugalmatok legyen mindig békés,
Nevetek, munkátok nem lesz a feledésé!

Som,2010.02.12-én 10,45.

Tavas

A hosszú, zord tél után,
rám fér a megújulás,
tavasz jön már ezután.

A rövid, sötét napok
fásultságát leküzdve,
új reménységet kapok.

Lassan rügyek fakadnak,
a természet zöldbe borul,
s ad feladatot magamnak.

Öröm látni s tapasztalni,
minden újra éled, létez,
illik ezt most magasztalni.

Jöjj tavasz, te gyönyörű,
bontsd ki szirmod, virágod,
s terítsd be az egész világot!

Som, 2010.02.14-én 13,51.

Tavasváró

Tavas lesz, gyönyörű,
nagyon sokan várjuk,
hisz a Föld gömbölyű,
mindannyian látjuk.

Szorít a tél vasmarka,
röpködnek a mínuszok,
szél, hó, jég, zúzmara,
keseríti még álmunk.

Száll a hó, fúj a szél,
átszáguld a tájon,
a vadállat csak éldegél
e mostoha világon.

Tanultuk és tudjuk,
hónap hónapot követ,
reméljük és valljuk
ezután csak jó jöhet!

Tavas lesz, gyönyörű,
mindannyian várjuk,
ez a nagy reményünk,
hamarosan meglátjuk.

Som,2010.02.13-án 20,34.

Nyár

Szikrázó napsütés, sehol egy felhő.
A hőmérő harminchat fokot mutat,
Ilyenkor a vízfogyasztás is megnő!
Aki teheti, valami árnyékot kutat.

Egy kicsit könnyebb a sorsa annak,
akit munkája, dolga nem kényszerít,
de nap mint nap elég sokan vannak,
akiknek menni kell, szükség szerint.

Ilyen a természet, hiába igényelnénk,
nem tehet mindenki kedvére,
Bármennyire is szeretnénk,
a valóság más, mint a mesében!

A tikkadt melegben sokat panaszkodunk,
bár lenne már vége a nagy hőségnek!
Pedig, ha az egészbe jól belegondolunk,
Csak nyáron vagyunk a melegnek bővében!

A sok-sok egyéni érdek itt is megütközik
gyarló emberi tulajdonság, ami kiütközik,
ne az egyes ember mondja meg a másnak,
mi legyen jó neked és az egész világnak!

S o m, 2010. 07. 23-én 19,20